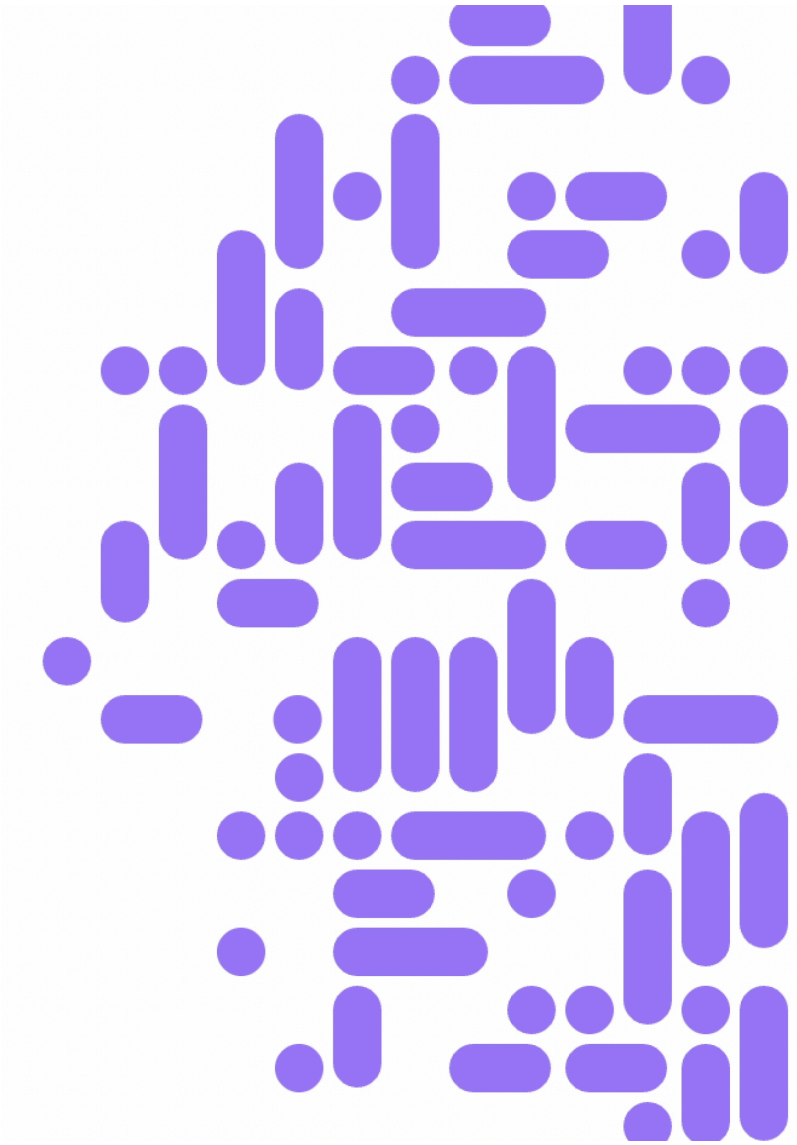

Analyse af danske ministeriers it-leverandørafhængighed

Statens it-leverandørkæde: Fra direkte til skjulte it-leverandører i centraladministrationen

En analyse udgivet af Resiliate · 22. september 2026

Datagrundlag: automatiseret leverandørdetektion baseret på offentligt tilgængelige kilder

Omfang: 21 aktive ministerier efter regeringsdannelsen 3. juni 2026

Resiliate

Resumé

Denne analyse kortlægger it-leverandørafhængigheder i den danske centraladministration i to lag: ministeriernes direkte leverandører, og de indirekte, dvs. skjulte, leverandører som de direkte leverandører selv er afhængige af.

Mønsteret er entydigt. Ministerierne har en rimelig europæisk profil i første lag, men den forsvinder i andet lag.

Måltal	Median	Gennemsnit
Direkte leverandører pr. ministerium	25	25
Andel EU-ejede - direkte	52 %	53 %
Indirekte leverandører pr. ministerium	325	294
Andel EU-ejede - indirekte	23 %	23 %

Tre konklusioner følger:

- Suverænitet ændres mellem lag 1 og lag 2. Godt halvdelen af de direkte leverandører er europæisk ejede. Blandt de indirekte er det knap en femtedel. Faldet er ikke gradvist. Det sker på ét trin.
- Resiliens og sandsynligheden for nedbrud arves. Hver direkte leverandør bringer omkring 13 indirekte med sig. Et typisk ministerium har 25 direkte leverandørforhold og 325 indirekte, som antageligt ikke er på kontrakt og derfor ikke forhandlet eller kan opsiges.
- Spredningen halveres: I første lag varierer ministerierne fra 37 % til 78 % europæisk ejerskab. I andet lag ligger samtlige mellem 16 % og 30 %. Uanset hvad et ministerium vælger i første lag , ender det de samme steder i andet lag. Vi ser altså, at de indirekte leverandører reducerer ministeriernes digitale suverænitet.

Metode og definitioner

Detektion af leverandører bygger udelukkende på offentligt tilgængelige kilder. Kontraktuelle leverandørforhold uden teknisk fodaftryk indgår ikke.

Direkte leverandør: en virksomhed, der leverer en teknisk tjeneste, som er detekteret eller på anden måde offentligt kendt.

Indirekte/skjult leverandør: en virksomhed, der leverer en teknisk tjeneste til en af ministeriets direkte leverandører, og som ikke selv er direkte leverandør til ministeriet. Kun andet lag indgår i denne analyse; dybere lag er ikke medregnet.

EU-ejet: klassificeret efter kontrollerende ejers hjemland, ikke efter hovedsæde. En dansk virksomhed med amerikansk eller japansk ejerskab tæller derfor ikke som EU-ejet.

Europæisk: Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein er medregnet som europæiske.

Indsamling af data-grundlaget er foretaget med Resiliates automatiske leverandør-detektion den 18. september 2026. Leverandør-data er ikke statisk, hvorfor leverandørerne monitoreres løbende. Ændringer kan forventes, omend formentlig ikke i en grad, der påvirker konklusionerne i analysen. Aktuelle data på hvert ministerium, såvel som alle direkte og indirekte leverandører findes på Resiliate.io

Ministerierne

Ministerium	Direkte	%EU	Indirekte	%EU
Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet	50	62 %	438	30 %
Skatte- og Vækstministeriet	43	40 %	349	22 %
Undervisningsministeriet	37	46 %	367	21 %
By-, Land- og Transportministeriet	36	54 %	366	23 %
Justitsministeriet	42	44 %	325	22 %
Finansministeriet	29	48 %	357	22 %
Statsministeriet	29	41 %	353	25 %
Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	27	63 %	332	25 %
Udenrigsministeriet	25	52 %	339	23 %
Udlændinge- og Integrationsministeriet	27	41 %	332	23 %
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet	23	52 %	307	21 %
Erhvervs- og Konkurrencekraftsministeriet	23	43 %	306	23 %
Forsvarsministeriet	23	39 %	235	20 %
Socialministeriet	22	55 %	325	26 %
Kulturministeriet	22	45 %	291	26 %
Miljøministeriet	21	52 %	294	21 %
Sundheds- og Kirkeministeriet	23	57 %	274	23 %
Børne-, Ældre- og Boligministeriet	9	78 %	274	27 %
Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd *	7	57 %	125	16 %
Ministeriet for Samfundssikkerhed og Beredskab *	8	63 %	149	23 %
Økonomi- og Indenrigsministeriet *	4	75 %	73	22 %
Median	25	52 %	325	23 %
Gennemsnit	25	53 %	294	23 %

Digital resiliens

Analysens to lag har en direkte konsekvens for resiliens, som er værd at gøre eksplicit.

Ved første øjekast har et typisk ministerium 25 direkte synlige tech-leverandører. Et antal af dem må forventes at være kritiske afhængigheder, dvs. systemer, hvor et nedbrud stopper sagsbehandling, udbetalinger eller borgerbetjening. Når kæderne følges ét niveau ned, vokser tallet til 325 indirekte leverandører. Også blandt disse må et antal forventes at være kritiske, blot uden at nogen myndighed har udpeget dem som sådan.

Resiliens arves i leverandørkæden. Et ministerium arver sandsynligheden for nedbrud fra sine direkte leverandører, og disse arver igen fra deres. Et driftsnedbrud hos en underleverandør, som ministeriet aldrig har hørt om, rammer ministeriets systemer med samme virkning som et nedbrud hos en leverandør, der står på kontrakten. Forskellen er alene, at det første ikke kan forudses, forberedes eller kommunikeres.

Det giver et konkret vidensproblem. Kender man ikke leverandørerne, kan man heller ikke kende deres resiliens og hændelses-sandsynlighed. Man ved ikke hverken hvor ofte de fejler, eller hvor hurtigt og hvor godt de håndterer det, når de gør. Når en organisation ikke kender sine leverandørernes resiliens, har man reelt begrænset indblik i sin egen. Man kan dokumentere sine egne systemer, sin beredskabsplan og sine testøvelser, og stadig ikke kunne besvare det spørgsmål, der betyder mest: *hvad går ned hos os, når noget går ned hos dem?*

Kompleksiteten forstærkes af, at driftsdata er ulige fordelt. De store internationale platformsleverandører publicerer driftsstatus og hændelseshistorik, og deres pålidelighed kan derfor måles. De mindre, ofte nationale leverandører, gør det sjældnere. Fravær af registrerede hændelser er dermed ikke et udtryk for stabilitet, men et udtryk for manglende indsigt. Behandles de to som det samme, får man en risikovurdering, der systematisk favoriserer de leverandører, man ved mindst om.

I forhold til NIS2-direktivet, som myndighederne er underlagt, er pointen ikke, at 305 leverandører hver især skal vurderes i dybden. Det er, at kritikaliteten skal bestemmes på tværs af begge lag, og at de leverandører, mange systemer deler, skal identificeres som det, de er: fælles fejlpunkter for hele centraladministrationen.

Suverænitetsfaldet

Det mest markante mønster i datasættet er ikke niveauet, men faldet mellem de to lag.

I første lag er der reel variation. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriet ligger på 64% europæisk ejede leverandører, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet på 62%. I den anden ende ligger Forsvarsministeriet på 39% og Skatte- og Vækstministeriet på 40%. Spændet er 25 procentpoint, og det afspejler forskellige indkøbsvalg.

I andet lag forsvinder variationen. Samtlige 21 ministerier ligger mellem 16% og 30%, et spænd på 14 point, hvoraf en del kan tilskrives forskelle i datadækning. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet ligger højest i lag 1 med 63%, ender på 25% i lag 2. Forsvarsministeriet scorer lavest i begge lag med 37% og 19%.

Med andre ord: de indkøbsvalg, der giver et ministerium en høj suverænitetsprofil, har ingen målbar effekt et lag længere nede. Uanset om man vælger danske eller amerikanske leverandører i første led, hviler man ofte på den samme underliggende infrastruktur.

Det er i sig selv ikke et argument for at prioritere europæiske leverandører. Det er et argument for, at leverandørkrav skal stilles til leverandørens egen forsyningskæde og ikke kun til leverandøren selv! Et krav om europæisk hovedsæde i første led er i praksis uden virkning, hvis leverandøren selv kører på ikke-europæisk infrastruktur. Denne problemstilling viser det suverænitetsparadoks, som analysen sandsynliggør.

De skjulte fælles afhængigheder

En række store leverandører optræder hos *alle* 21 ministerier som indirekte afhængigheder – og hos *ingen* som direkte leverandør. De findes ikke i noget udbudsmateriale og indgår ikke i nogen kontrakt med en dansk myndighed. Nogle af dem kan være kritiske for deres kunder, og et driftsnedbrud hos dem kan potentielt ramme flere dele af centraladministrationen samtidigt.

Leverandør	Ejerland	Ministerier (indirekte)	Ministerier (direkte)
Salesforce	USA	21	0
GitHub	USA	21	0
Datadog	USA	21	0
MongoDB	USA	21	0
HashiCorp	USA	21	0
Docker	USA	21	0
Palo Alto Networks	USA	21	0
Dell Technologies	USA	21	0
HP	USA	21	0
Zendesk	USA	21	0
HubSpot	USA	21	0
SAP	Tyskland	21	0

De fælles afhængigheder opstår primært gennem et lille antal store mellemled – typisk de leverandører, der selv har flest kortlagte underleverandører. Det er netop dét, kaskadeanalyse kan afdække: risikoen ligger ikke i den enkelte kontrakt, men i den overlappende infrastruktur bag mange kontrakter. Konsekvenserne af nedbrud hos disse vil antageligvis variere meget, og bør vurderes enkeltvis hos i hvert ministerium.

For NIS2-formål er pointen konkret. Kravet om styring af risici i forsyningskæden kan ikke opfyldes ved at vurdere 25 direkte leverandører. Den reelle eksponering er 325 leverandørforhold, og koncentrationsrisikoen ligger i lag 2.

Ny ministeriestruktur

Regeringen tiltrådte den 3. juni 2026, og det medførte en omfattende ressortomlægning. Tre ministerier blev nedlagt: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Digitaliseringsministeriet og By-, Land- og Kirkeministeriet.

De øvrige ændringer er primært navneændringer på eksisterende departementer, hvor domæne og systemportefølje følger med.

Omlægningsperioden er i sig selv en forhøjet risikoperiode. Når systemer og driftskontrakter flyttes mellem myndigheder, opstår der overgange med uklart driftsansvar, uafklarede databehandleraftaler og systemer, der midlertidigt hænger på to organisationer. Domænet blkm.dk er et konkret eksempel: hjemmesiden opdateres ikke længere, men de underliggende systemer kører videre.

Forbehold

Fire ministerier er underdækkede. De ministerier, der blev oprettet ved omlægningen i juni, har mellem 4 og 9 detekterede direkte leverandører mod en median på 25. Vi tillægger ikke stor vægt på deres umiddelbart høje europæiske andel i første lag på 57% til 78%. Det kan skyldes, at de første detekterede leverandører er typisk de mest åbenlyse, som ofte er danske. Tallene skal bruges med forbehold indtil dækningen fra Resiliate's løbende analyser matcher de øvrige ministerier.

Andet lag er ikke jævnt kortlagt. Antallet af indirekte leverandører afhænger af, hvor grundigt hver direkte leverandør selv er analyseret. Ministerier, hvis leverandører er vel kortlagte, får flere indirekte relationer, ikke fordi de er mere eksponerede, men fordi vi ved mere om dem. Procentandelene er mere robuste end de absolutte tal.

Kun digitale afhængigheder er kortlagt. Kortlægningen er udført med forskellige metoder, herunder open source intelligence (OSINT) og udstrakt brug af amerikanske sprogmodeller fra førende AI -leverandører. AI kan som bekendt lave fejl. Resiliate-værktøjet angiver et "confidence level" på detektion af en leverandør til et ministerium. I analysen har vi medtaget både høj, mellem og lav, hvilket øger antallet af mulige offentligt kendte leverandører. Forholdet mellem direkte og indirekte, og suverænitets-andelen ændres ikke væsentligt af dette valg.

Analysens data er ikke blevet verificeret af mennesker.

Konsulentydelser, driftskontrakter og rådgivnings-forhold uden teknisk fodaftryk fanges ikke. Analysen undervurderer derfor systematisk denne type leverandører.

Interne leverandører er underrepræsenterede. Statens IT leverer til flere ministerier, end der kan detekteres i offentlige data. Ministerier med egen it-organisation, herunder Forsvarsministeriet, Udenrigsministeriet og Skatte- og Vækstministeriet, har en intern drift, der ikke er synlig udefra.

Kun to lag. Analysen stopper ved leverandørernes leverandører. Dybere afhængigheder findes, men indgår ikke.

Konklusion

Danske ministerier har i gennemsnit 25 direkte it-leverandører, hvoraf godt halvdelen er europæisk ejede. Bag dem ligger omkring 325 skjulte/indirekte leverandørforhold, hvor kun godt en femtedel er europæisk ejede.

Analysen viser, at ministeriernes digitale resiliens og deres digitale suverænitet i stor grad bestemmes af forskellen på antallet af direkte og skjulte/indirekte leverandører.

De direkte leverandører kan beskrives som en indkøbsbeslutning. Digital resiliens og suverænitet målt gennem forsyningskæden beskriver de faktiske afhængigheder. Afhængighederne er større end de umiddelbart ser ud til. Graden af resiliens og graden af suverænitet falder, når flere led i leverandørkæderne tages med.

For myndigheder, der arbejder med NIS2-efterlevelse, er den praktiske konsekvens, at leverandørvurderinger skal omfatte leverandørernes egne kritiske afhængigheder. Ellers dokumenterer man suverænitet eller resiliens, der forsvinder ét lag nede.

Om Resiliate

Nedbrud hos it-leverandører kan forårsage forstyrrelser i services og drift hos deres kunder. Leverandører har leverandører, og årsagen til nedbrud og afbrydelser ligger ofte hos leverandørerne eller deres underleverandører. Alligevel ved mange virksomheder ikke, hvem deres leverandørers leverandører er ("de skjulte underleverandører") , og de kender ikke de risici for forstyrrelser, de dermed arver. Resiliate identificerer både direkte og indirekte it-leverandører og analyserer dem for forhold, der kan påvirke deres kunders digitale resiliens og -suverænitet.

Resiliate monitorerer og analyserer alle lag i virksomheders it-leverandørkæder og giver kunderne besked om ændringer, der kan påvirke drift og kritiske processer. Det gælder:

- Ændret sandsynlighed for nedbrud, der kan påvirke kundens væsentlige forretningsprocesser.
- Ændringer i ejerforhold, digital resiliens score, digital suverænitets-grad, compliance data eller finansiel resiliens.

Resiliates besked-system danner grundlag for NIS 2-forpligtelserne om advisering i kritisk infrastruktur.

Resiliate ApS

Søtorvet 5

1371 København K

www.Resiliate.io

Resiliate

Analysen er udarbejdet af Resiliate ApS, København. Data er udtrukket 18 september 2026.

Ministerstruktur verificeret mod Statsministeriets pressemeddelelse af 3. juni 2026.

Resiliate kortlæggerog overvåger tekniske leverandørafhængigheder for virksomheder og myndigheder - direkte, indirekte og i kaskade. resiliate.io